

OSTATNIE WIADOMOŚCI

KRAKOWSKIE

Przebiegła i interesująca
zł. 1-95
z odbiorcą w edycji kolorowej

10 gr.

Rok V. Kraków, środa 26 czerwca 1935 r. Nr. 175

Tragedja podczas rekordowej jazdy na motocyklu

Spadł, jadąc z szybkością 205 km. na godzinę gdy motocykl raptownie zahamował i wyrzucił go z siodła

Wczoraj na 47-ym km. szosy Warszawa — Sochaczew od była się próba pobicia rekordu szybkości motocyklowej. Rekord ten należał do Nagengasta i wynosił 160,9 km. na godzinę. W próbie wzięli udział trzej motocykliści Legli: Docha, Frankowski i Schweitzer, wszyscy na maszynach Rudge.

Próba zakończyła się tragicznie, gdyż Schweitzer, jadąc w rekordowym tempie, nie zdołał tuż przed metą opanować maszyny i wyleciał z siodła, rozbijając się bardzo poważnie.

Pierwszy jechał Docha, który osiągnął w dwóch próbach z wiatrem i pod wiatr szybkość 150,5 km. na godzinę. Następnie pojechał Frankowski i miał z wiatrem 156 km. na godz., ale do próby pod wiatr nie stanął spowodowany defektem maszyny. Schweitzer początkowo miał wogóle nie startować, ponieważ w ostatniej chwili zepsuła mu się skrzynka biegów.

Po nieudanych próbach Dochy i Frankowskiego, Schweitzer zdecydował się na start i poźwyczył od motoru Dochy skrzynkę biegów, która wmon-

tował do swej maszyny.

W jeździe próbnej Schweitzer miał już 180 km. na godz. W jeździe oficjalnej Schweitzer jechał wspólnie, z szybkością 205 — 207 km. na godz. Jednak na kilkanaście metrów

przed metą maszyna nagie zahamowała, przypuszczalnie skutkiem zablokowania tylnego koła przez łańcuch. Schweitzer nie utrzymał się na maszynie i wyleciał w powietrze, zakreślając kilkudziesięciometrowy łuk,

padł bokiem na szosę, doznając poważnych kontuzji, naruszenia boku, czaszki i nogi.

Maszyna koziołkując, wpadła do rowu. Schweitzer został odwieziony do szpitala. Stan zdrowia jego jest groźny.

Skrytobójczy mord chłopca

Trupa znaleziono z poderżniętym gardłem

NOWY JORK (ATE) — W kołach sportowych komentowane jest z ożywieniem skrytobójcze morderstwo, dokonane w przeddzień ważnego wyścigu.

Chłopiec stajenny, który pilnował ogólnego faworyta i przewidywanego zwycięzcę wyścigu, został znaleziony bez życia z poderżniętym gardłem. Na drugi dzień faworyt zajął w wyścigu zaledwie drugie miejsce. Po-

za tem w kieszeni kurtki chłopca znaleziono 2.000 dolarów.

Policja przypuszcza, że pomiędzy zabójstwem chłopca a przegraną faworyta zachodzi ścisły związek.

Straszna katastrofa na Wiśle

Dwie osoby utonęły na oczach tłumów

Wczoraj, korzystając z pogodnej niedzieli, mnóstwo osób wyruszyło łodziami i kajakami na Wisłę.

Około godz. 14-ej, u wylotu ul. Kamedulów na Marymoncie, wynikła katastrofa. Oto wywrócił się kajak, a znajdujący się w nim mężczyzna i kobieta — wpa-

dli do wody. Ponieważ wypadek miał miejsce na środku Wisły, przeto nie mogło być mowy o przyjęciu z pomocą tonącym, którzy wkrótce znikli w nurtach rzeki.

Na miejsce przybyli motorówkami funkcjonariusze komisariatu rzeźnego, którzy zają-

dzieli poszukiwanie ofiar katastrofy.

Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, śmierć w nurtach Wisły ponieśli: 21-letni Bolesław Ciepielewski (Skrzelewaska 21) i 20-letnia Anna Karabińska (Szlachecka 3). Zwłok dotychczas nie wydobyto.

Katastrofa przed lotem przez Atlantyk

wskutek przeciążenia maszyny paliwem

NOWY JORK (ATE) — Lotnicy portugalscy bracia Monteverde, którzy zamierzali odbyć lot transoceaniczny do Lizbo-

ny, ulegli wypadkowi natychmiast po starcie.

Samolot ich był tak przeciążony paliwem, że wkrótce po star-

cie opadł na ziemię i uległ poważnym uszkodzeniom.

Obaj lotnicy wyszli z wypadku bez szwanku.

Ruszyły wojska czerwone

do walki o wyzwolenie Chin z pod „okupacji” japońskiej

LONDYN. (ATE). Z Tokio donoszą: Agencja „Rengo” podaje, że w prowincji Szeczuan nastąpiło połączenie 2-ech grup czerwonej armii chińskiej, które wtargnęły do prowincji z południa i zachodu.

Połączone oddziały czerwonych, na których czele stoi „Czerwony marszałek” Ho-Luń, liczą około 200.000 ludzi.

Również rząd nankijski rozporządza w prowincji Szeczuan znacznymi siłami, dochodzącymi do 35 dywizji po 7 — 8.000 żołnierzy każda.

Znaczna część tych oddzia-

łów została przez marszałka Czang - Kai - CzeKa ściągnięta z północnych prowincyj.

Oddziały chińskiej armii czerwonej są przepełnione tendencjami antyjapońskimi i głoszą hasło uwolnienia Chin z pod władzy marszałka Czang-Kai-Czeka oraz z pod władzy „okupantów” japońskich.

Z.Z.Z. przeciw demonstracji strajkowej w sprawie nowej ordynacji wyborczej

Premier Walery Sławek zaprosił do siebie reprezentantów Z. Z. Z., b. premiera inż. J. Moraczewskiego, prezesa Z. Z. Z. oraz posłów: Pączka, Gardeckiego i Malinowskiego i w obecności ministrów: Kościelkowskiego, Paciorkowskiego oraz pp. Cara i Podolskiego omówił sprawę ordynacji wyborczej w związku z memorjałem Z. Z. Z. w tej sprawie.

Jak się dowiadujemy, konferencja ta dała wybitnie pozytywne wyniki, szczegółów, których nie możemy uławnić, ale są one wyrazem głębokiej troski o klasę robotniczą ze stro-

W wyniku tej rozmowy, uważając strajk za zbyt długi, jak też w wyniku taktyki, która nwała, że strajk polityczny nie daje nic klasie robotniczej, Z. Z. Z. występuje przeciw strajkowi w sprawie ordynacji. Pod tym kątem obradował też w sobotę Centralny Wydział Z. Z. Z. W posiedzeniu wzięli udział: minister Moraczewski, poseł Pączek, poseł Gardecki, Józef Pluskowski, poseł Kapuściński, poseł Gduła, poseł Fessler, Wacław Lengua, poseł Marjan Malinowski, Stanisław Bajdur, poseł Gawlik i naczelnik M. O. S. Zleisński

Zabity przez tramwaj

Wczoraj o godz. 17-ej na ul. Ustronie wprost domu Nr. 2 pod elektrowóz linii „17” dostał się, w czasie czepiania, 9-letni Stanisław Weber, syn robotnika z baraków na Żoliborzu (ks. Felińskiego 1).

Koła wagonu przyczepnego obcięły chłopcu nogi powyżej kolan. Pogotowie przewiozło niefortunnie do szpitala Przemienienia Pańskiego, gdzie podczas dokonywania operacji, zmarł.

Burza szalała nad Warszawą

Wczoraj o godz. 17 min. 15, po burzliwym dniu, przeszła nad Warszawą burza, połączona z gwałtowną ulewą. W jednej chwili ulice opustoszały.

Rwące potoki wody nie mogły pomieścić się w kanałach, przeto woda zaczęła wdzierać się do suteryn, piwnic lub sklepów.

Wkrótce policja zażądała pomocy z pogotowia inspekcji wodociągów i kanalizacji, meldując o zalewach na ul: Okopowej, Ratuszowej, Browarnej, Fnrmańskiej, Karowej i innych.

Niewzłocznie zmobilizowano tabor robotników, którzy wyruszyli samochodami na zagrożone miejsca, usuwając wodę przy pomocy pomp.

Na ul. Marymonckiej szalejąca wichura porzywała korony z kilku topoli, które spadły na drogę, nie powodując żadnego wypadku.

Również została złamana topola w parku im. Paderewskiego. Tam również rwące potoki wody porwały drogi i ścieżki. W parku Traugutta wichura podrywała drzewa od

Wiadomości z całego świata

ZAPEWNIENIA EDENA
Dziennik „Stampa”, omawiając po dróż ministra Edena, stwierdza, że Eden zapewnił gabinet francuski, iż Anglja nie nawiąże rokowań w sprawie paktu lotniczego bez zgody i udziału innych zainteresowanych mocarstw. Poza tem Eden miał wyrazić, że Anglja nie wysunie żadnych obiektyw przeciwko zwiększeniu floty francuskiej. „Stampa” podkreśla, że rozmowy Laval'a i Edena posiadały charakter ogólny.

KREWNA ROOSEVELTA W SOWIETACH
Według doniesień z Moskwy, z jedną z wycieczek, zorganizowanych przez „Intourist”, przybyła bliska krewna prezydenta Roosevelta, Julia Roosevelt, wraz ze swymi córkami. Do gości amerykańskich przydzielony został specjalny funkcjonariusz „Intourista”, który towarzyszyć im będzie w czasie podróży po Sowie-tach.

URODZINY KSIĘCIA WALJI
Książę Walji ukończył wczoraj 41 lat. Książę spędził dzień wczoraj w swojej posiadłości ziemskiej w hrabstwie Berkshire, gdzie otrzymał tysiące depech gratulacyjnych ze wszystkich części świata.

SPLONEŁO 3.000 DOMÓW
Z Kalkuty donoszą: Podczas ostatniego pożaru w Peshawar spłonęło przeszło 3.000 domów. Straty wyniosły setki tysięcy rupii. Gubernator prowincji północno - zachodniej wysłał do Peshawaru komisję śledzącą celem ustalenia przyczyn katastrofy.

ANGLICY OPUSZCZAJĄ ABISYNIĘ
Korespondent dyplomatyczny „News Chronicle” donosi, że rząd angielski poczynił przygotowania do dokonania ewakuacji obywateli angielskich zamieszkałych w Abisynji. Z Egiptu wyruszyli kilkadziesiątów komunikacyjnych do Addis Ababy celem wywiezienia obywateli brytyjskich.

Krzywdą Polaków na Bukowinie

BUKARESZT (A.T.E.) Wczorajsza prasa niemiecka w Czelnowcach przynosi alarmujące wiadomości o dalszych zamierzonych ograniczeniach praw mniejszości na Bukowinie w dziedzinie szkolnej.

Ma podobno ulec likwidacji szereg państwowych szkół dwujęzycznych z językiem nauczania niemieckim, hebrajskim, ukraińskim i polskim.

O ileby wspomniane zarządzenia weszły w życie oznaczałoby to dalsze upośledzenie mniejszości polskiej w dziedzinie szkolnej, nie posiadającej i tak w szeregu miejscowości czysto polskich szkół z językiem wykładowym polskim.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantio”, „Świt” lub „Bagatela”.
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważny tylko w dniu 25 czerwca 1935 r.

W Warszawskim Domu Zarobkowym

przygotowuje się żebraków i włóczęgów do lepszego życia

Wesoły Kącik

NA WYŚCIGACH

— Co pan tak notuje, panie Cynaderka? Typy na dzień jutrzejszy?
— Nie.
— A co?
— Zapisuje, co na jakiego konia przegrałem. Bo, uważa pan, odebrałem dziś pensję i zgrałem się do nitki... 80 złotych na komorne, zabrała mi „Minerwa”. Gaz mi zamknęła przez „Parysa”, a elektryczność przez „Macedonję”. Zonine państwo poszło na klacz „Dalej Lama” a córka pan tofli nie dostanie przez ogiera „Ramzesa”.

— POCO pan zapisuje?
— Żebym spał. Bo potem w domu każdemu powiem przez kogo cierpi. Niech wiedzą kogo kląć. Każdy swojego konia zacznie sobaczyć i mnie da dą spokoj.

— Beniek! Czegoś taki zmar twiony?
— Już bądź spokojny. Jak się martwie to mam czego.
— Przegrałeś?
— Oj! Żebym przegrał, to bym miał teraz spokojną głowę! Właśnie że, psia krew, wygrałem!

— To co się martwisz, idjoto?
— JAKTO, co się martwie?! Nie za swoje pieniądze wygrałem! Rozumiesz?
— A za czyje?
— Cioci Reginy. Dała mi 10 złotych, żebym postawił na jakiego zechcę konia. Miałem nosa, postawiłem na „Gobelin” i wygrałem sto złotych. I co teraz robić, co robić? Mnie pęka łeb.

— Oddaj jej te sto złotych i już!
— Z jakiej racji oddać? Czy ja wygrałem przez jej pieniądze, czy przez mój nos? Za co jej się należy?

— To nie dał jej nic. Powiedz, że przegrałeś.
— Dlaczego mam być świnią? Okraść rodzoną ciotkę?
— To oddaj jej 10 złotych i powiedz, że nie grałeś wogóle.
— Szkoda mi dziesięciu złotych. To też jest pieniądz.
— To powiesz się!

— Tak się radzi przyjacielowi, który ma zmartwienie?! Oj, poco ja wygrałem, poco? Ja mam takie zmartwienie, że coś okropnego!

— Znowu tu smarkaczu festes? Chcesz po nvsku dostać?
— A ojciec, co tu robi? Też się mamie przysięgał, że już nie będzie grał.

— Nie gram! Interesownie mam się tu z kimś spotkać! Rozumiesz?
— Ja też nie przyszedłem, że by grać.
— A poco?
— Żeby oia pilnować. Znowu cała furca snuści.

— Żeby mnie pilnować?! A co ci z kieszeni wystaje? Jeden bilet drugi!
— Noo... bo nie jestem dozorca, żebym tak pilnował i pilnował. Trochę pilnuje, a trochę gram. Pewniaka mam teraz...
— KORO?

W Warszawskim Domu Zarobkowym odbyła się konferencja prasowa, na której dyrektor wydziału Opieki Społecznej oraz kierownik W.D.Z. udzielali wszelkich informacji o tej instytucji. Dom Zarobkowy, podobnie jak inne działy Opieki Społecznej, znajdujące się w toku zmian organizacyjnych.

Warszawskim Domem Zarobkowym zarządza miasto od r. 1921, kiedy to powstała podczas wojny dzięki staraniom ks. Chełmińskiego „Towarzystwo Domów Zarobkowych, przytułków noclegowych, oraz tanich garni-kuchni i herbaciarni w Warszawie”, darowało miastu swoich kilka nieruchomości, m. in. „Cyrk” na Dzikiej oraz dom przy ul. Czernałkowskiej 168. W tej ostatniej nieruchomości utworzony został Dom Zarobkowy.

Obliczony on jest zasadniczo na 400 miejsc. Zakład podlega wydziałowi Opieki Społecznej i jest oczywiście instytucją deficytową. W r. 1932/33 dopłata wynosiła 431.885 zł., zaś w ostatnim roku 200.086. Zmniejszenie dopłat udało się uzyskać dzięki lepszej gospodarce.

Dom Zarobkowy powstał jako instytucja dobroczynności publicznej. Założycielem chodziło, by różnego rodzaju ludzie o słabym charakterze, którzy nieopatrznie weszli na złą dro-

gę życia, mieli możliwość podniesienia się zpowrotem. W Domu Zarobkowym znajdowali tacy ludzie netylko pełną opiekę, ale i pracę, możliwość nauzenia się jakiegoś zawodu.

Żebractwo i włóczęgostwo jest plagą społeczną, którą zwalcza się na całym świecie. Na terenie Warszawy dopiero od niespełna 2 lat trwa walka z żebrakami. Ciężar walki z żebractwem i włóczęgostwem ponosi całkowicie samorząd stolicy. Państwo przychodzi jedynie z pomocą w postaci wyroków sądowych.

Ustawa przewiduje między innymi następujące środki dla zwalczania żebractwa i włóczęgostwa: 1) domy pracy dobrowolnej, 2) przytułki, 3) domy pracy przymusowej. Warszawski Dom Zarobkowy jest domem pracy dobrowolnej. Nikt tutaj nie jest umieszczony przymusowo i każdy może opuścić zakład, kiedy zechce.

Kim są pensjonariusze? Rozporządzenie ustala, że do domu pracy dobrowolnej będą przyjmowani: 1) żebracy i włóczędzy, wykazujący się kartą zwolnienia z domu pracy przy-

musowej, 2) byli więźniowie, wykazujący się kartą zwolnienia z więzienia, 3) osoby mające zmniejszoną zdolność do pracy, 4) w miarę wolnych miejsc, wszystkie osoby, o ile nie mogą uzyskać innej pracy i nie posiadają żadnych zabezpieczeń, ani nie pobierają żadnych świadczeń ubezpieczeniowych.

Jak z tego widać pensjonariusze rekrutują się z różnych warstw. Oczywiście, że w obecnych warunkach przeważają dwie pierwsze kategorie. Znajdują się w D. Z. różne typy ludzi o słabej woli. Są narkomani, włóczędzy i żebracy. Pobyt w tym zakładzie ma na celu przygotowanie ich do nowego samodzielnego życia.

Pensjonariusze otrzymują w zakładzie mieszkanie i pełne utrzymanie pracując w jednym z wielu zakładów rzemieślniczych. Posiadają na miejscu opiekę lekarską. Pracują 7 godzin dziennie. Do niedawna płaca dzienna dochodziła do 7 zł., przy czym niemal cała kwota wypłacano pensjonariuszom na rękę. Miało to nlesty i złe strony, gdyż wielu z nich trwonilo natychmiast zarobiony grosz.

Obecnie zarówno co do wysokości płac, które były znacznie wyższe, aniżeli na rynku ogólnym, jak również w sposobie wypłacania załdą zmiany. Pensjonariusze będą otrzymywali na

rękę 40 proc. sumy, zaś 60 proc. będzie wpisywana na książeczkę oszczędnościową, którą pensjonariusz otrzyma przy opuszczeniu zakładu.

Jeszcze inna dziedzina wymaga dostosowania do zmieniających warunków. W zakładzie przebywają niektórzy przez kilkanaście lat. Są niejako stałymi mieszkańcami domu. Przy ograniczonej ilości miejsc stwarza to taką sytuację, że zakład nie może spełnić należycie swojej roli, to znaczy przygotować jak największą ilość pensjonariuszy do samodzielnego bytu.

Nowe zmiany, jakie niabawem zostaną przeprowadzone zmierzają do ograniczenia czasu pobytu przeciętnie do 3 lat. W tym czasie żebrak, czy włóczęga nauczy się jakiegoś zawodu i opuści zakład z dyplomem czeladnika rzemieślniczego.

Obecnie w Zakładzie przebywa 367 osób. Po zmianach zostanie z tej liczby 215 osób, 95 zostanie przeniesionych do przytułków, zaś pozostali wypisani będą z zakładu.

Warszawski Dom Zarobkowy posiada 9 warsztatów między innymi: szewski,INTRIGATORSKI, koszykarski, stolarski, tkacki. Pracują w tych zakładach zarówno mężczyźni, jak kobiety. Największe wrażenie wywołała kobieta w warsztacie szewskim. Kobieta ta, mająca dziś 55-lat, pracuje w tym zawodzie od przeszło 40 lat i wedle oświadczenia kierownika należy do najlepszych rzemieślników.

Dom Zarobkowy nie robi konkurencji wolnemu rynkowi i pracuje przeważnie tylko na obalunek. Ostatnio wyszło zarządzenie prezydenta Starzyńskiego, by miasto kupowało w Domu Zarobkowym. Obecnie więc szereg instytucji miejskich zamawia w warsztatach W.D.Z., które go wyrobą konkurującą pod względem jakości z najlepszymi firmami.

Nowe zmiany powinny się przyczynić do szerszego spełnienia zadań, do których powołany jest zakład pracy dobrowolnej.

Kat domaga się odszkodowania za krzywdę, którą mu wyrządził skazaniec

Alfred Kalt, który przed kilku laty pełnił czynności kata i pod nazwiskiem Maciejewskiego wykonał znaczną liczbę wyroków śmierci, wystąpił do Sądu Okręgowego przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie w sumie 35.000 zł.

Kat Maciejewski został wezwany do wykonania wyroku nad skazanym na śmierć bandytą Blochem. Maciejewski przystąpił do wykonania i gdy znalazł się na szafocie, by założyć sznurek na szyję,

Bloch kopnął kata w podbrzusze. Dopiero gdy Maciejewski przyszedł do siebie, egzekucja mogła się odbyć.

W skardze o odszkodowanie Maciejewski pisze, iż skutkiem kopnięcia uległ rozstrojowi zdrowia, co uczyniło go niezdolnym do pracy. Ze swej strony nie ponosi żadnej winy, gdyż zgodnie z instrukcją Ministerstwa Sprawiedliwości przy wykonaniu wyroku śmierci katowi winni być przydzieleni do pomocy dwaj nachołkowie. Tych pomoc-

ników Maciejewski nie miał, o- becność zaś ich powstrzymała- by skazańca od ekscesu.

Maciejewski, który został zwolniony ze służby, prosił o przyznanie mu prawa ubogich do prowadzenia tej sprawy. Sąd jednak odmówił katowi przyznania tego prawa i Maciejewski, chcąc prowadzić sprawę nadal, będzie zmuszony wpłacić kilkaset złotych wpisu.

NA MAŁEJ WOKANDZIE...

Gdzie są okulary?

(A. E.) — Ja chcę być nocnym dozorcem, z powodu i tak cierpię na bezsenność — oświadczył pan Wolf Zyze.

— Pan zawsze masz takich dziwnych pomysłów — odpowiedział na to Hersz Borensztejn. — Dlaczego akuratnie nocnym dozorcem? Przecież to niemożliwie być, bo pan jesteś ślepek i noprostemu pan nic nie widzisz. Czy ja nie pamiętam, jak pan naplułeś do mojego kapelusza, z powodu pan myślałeś, że to spluwaczka?

— No tak — zgodził się pan Zyze — ale jak włożyć okulary, to już wszystko widzę. Nawet na dwa kroki!

— Pan widzisz, ale w dzień. Jak będzie ciemno, to się mi zdaje, że pan własnego nosa nie zobaczysz. A co będzie, jak przyjdzie złodziej, albo rabusznik? I wewogóle słuchaj się mnie pan, panie Zyze. Być dozorcem, to nie jest dla okularnika. A po drugie, kto pana weźmie? Chyba zwyczajny wartaj!

— Panie Borensztejn, poszukaj pan dla mnie takiego wartaja.

— Owszem, co znaczy, można zrobić. Ale ta przyjemność będzie kosztować siedemdziesiąt złotych!

Pan Zyze zapłacił Borensztejnowi żadaną sumę i poczał cler-

niwie czekać na posadę. Gdy jednak w ciągu miesiąca nie zja-wiła się ani posada, ani Borensztejn z pieniędzmi, kandydat na dozorcę skierował sprawę do sądu.

— Co poszkodowany powie? — zapytał sędzia grodzki 11-go Oddziału.

Pan Zyze poczał nerwowo r-zetrząsać kieszenie. Poszukiwania te nie dawały jednak wyniku, więc bledak, spocony z po- śniechu, zrzucił palto oraz marynarkę i poczał rozpinać kark i żelkę.

— Czego pan szuka? — spytał zdziwiony sędzia.

— Ja wszystko mam zapisane na karteczke — odpowiedział pan Zyze — ale akuratnie nie mogę znaleźć moje drugie parę okulary.

— Poco panu druga para? — Moja druga para mnie potrzebna, z powodu nic nie widzę i nie mogę znaleźć moje pierwsze parę!

— Przecież pan ma na nosie jakieś okulary!

— Us, żebyś pan sto dwadzieścia lat żył, panie sędzio! To jest właśnie moja nierwsza para! — zawołał uradowany na Zyze, noczem odczytał z karteczki, że posadę już otrzymał, wobec czego żadnej pretensji do Borensztejna nie ma. W tym stanie rzeczy sąd o- skarżonego uwolnił.

Nagła śmierć kuzynki Litwinowa

Z Białegostoku donoszą nam, że zmarła tam naśle w gabinecie lekarskim dr. Kagana 64-letnia Baila Wałach, właścicielka składu aptecznego. Pani Wałach, czując się źle, udała się w towarzystwie wnuczki do dr. Kagana. W pewnej chwili lekarza odwołano do przyległego pokoju. Nagle dał się słyszeć głos wnuczki: „Panie doktorze, babcia spada z fotela!”. Dr. Ka-

gan natychmiast przybiegł do pacjentki. Widząc zaś, że ta za słabła, zrobił jej wzmocniający zastrzyk. Było to już bezskuteczne. Po kilku chwilach pani Wałach wyzionęła ducha. Śmierć nastąpiła wskutek ataku sercowego.

Zmarła była synową Hercka Wałacha, wujka Litwinowa, obecnego komisarza dla spraw zagranicznych w ZSRR.

Chłopiec o tuszy dorosłego

Z Sosnowca donoszą o nieprawdopodobnym wprost zjawisku. Na ulicy Dalekiej u państwa Iwańskich znajduje się jedenastoletni chłopiec, uczeń czwartej klasy szkoły powszechnej, który swa powierzchownością przyciąga ogólną uwagę.

Chłopiec ten waży 52 kilo jest niebyłego wzrostu, bo ma aż półtora metra wysokości. Ma on atletyczną budowę ciała i odznacza się niebww a siłą. Lecz jego tusza przeszkadza mu w swobodnym poruszaniu się. Nie może szybko chodzić, a nawet chodzenie po schodach sprawia mu wielką trudność. O wiele łatwiej przychodzi mu zato schodzenie ze schodów, gdyż prosto zjeżdża on po poręczach.

„Chłopczyk” odznacza się wyśmienitym apetytem... na kolację zjada on 3 kotlety, kilo chleba i wypija litr herbaty.

Podobnie fenomenalne dziećko znajduje się w Grodzcu. Jest to synek znanego atlety. Mając półtora roku, podniósł on jedną ręką kubek wody.

— „Tumidaj”.

— Iii... pleciesz. Na mokrym torze nic nie wart!

— Co mi ojciec będzie gadał. Koń jest muiowany. Z dobrego źródła wiem...

— No to odstaw jeden bilet...

— Jeszcze czego? Już bomba do góry idzie...

— Ojcu się sprzeciwiasz to buzie?! Poto cie chowałem.

— A niech już będzie. Gramy na spółkę.

Napoleon Sadek

OSTATNIE WIADOMOŚCI Sportowe

Lekkoatleci wygrali w Brukseli

Polska-Belgia 77:64

Siedlecki bije Heljasza w dysku

W Brukseli na stadionie Heyzel rozegrany został międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny między repr. Polski i Belgii. Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny polskiej w stosunku 77:64.

Poszczególne wyniki były następujące:

100 m. 1) Tesiorowski (P) 11.1, 2) Guthy (B) 11.2, 4) Kozlicki.

200 m. 1) Biniakowski (P) 22.4, 2) Burg (B) 22.5.

400 m. 1) Verhaert (B) 49.7, 2) Dowincq (B) 50.2, 3) Kozlicki 51.1.

800 m. 1) Kucharski (P) 1:56.5, 2) Geraert (B) 1:58, 4) Kuźmicki.

1500 m. 1) Kucharski 4:13.4, 2) de Vuyst (B) 4:14.2, 4) Kuźmicki.

5 km. 1) van Rumst (B) 15:31, 2) Duplicki (P) 15:48.6, 3) Fialka (P) 15:48.6.

110 m. płotki — 1) Binet (B) 16.1, 2) Haspel 16.2, 3) Niemiec 16.2. Twardowski z powodu kontuzji nogi nie startował.

400 m. płotki 1) Maszewski (P) 56.2, 2) Russ (B) 60, 3) Niemiec (P) 60.7

Sztafeta szwedzka (400 — 300 — 200 — 100 m.) 1) Belgia 1:59.5, 2) Polska (Kucharski, Binet, Śliwak, Tesiorowski) 1:59.9 rekord Polski.

Skok w dal 1) Pławczyk (P) 692.5, 2) Binet 689, 3) Sikorski 676.

Skok w wyż 1) Pławczyk 175, 2) Chmiel (P) 175, 3) de Flotow (B) 175.

Kula 1) Heljasz (P) 14.58, 2) Siedlecki 14.26, 3) Vandenvoorde (B) 13.40.

Dysk 1) Siedlecki 42.73, 2)

Heljasz 42.70, 3) Voss 40.35. Oszczep 1) Lokajski (P) 63.17, 2) Turczyk (P) 59.78, 3) Etienne (B) 55.38.

Rewanż Ruchu

Legja pokonana 0:1

W Wielkich Hajdukach rozegrany został w niedzielę mecz ligowy między Ruchem i Legją. Drużyna Ruchu zrewanżowała się Legji za czwartkową porażkę

w Warszawie i po zaciętej walce wygrała w stosunku 1:0 (1:0).

W pierwszej połowie gra zupełnie wyrównana z lekką przewagą techniczną Legji.

Jedyną bramkę dnia zdobył w 25 min. Badura. Po przerwie Ruch ma przewagę, ale słaby napad nie może podwyższyć wyniku. Sędziował p. Liberman.

Warta gromi Polonję 6:2

W Poznaniu rozegrany został mecz ligowy między Wartą i Polonią, zakończony zdecydowanym zwycięstwem Warty w stosunku 6:2 (4:1). Mecz toczył się przy znacznej przewadze Warty. Początkowo padają 4 bramki dla Warty, w 17 min. przez Radojewskiego, w 29 min. przez Kryszkiewicza, w 30 min. przez Szwarcę i w 34 min. przez Szerfkiego. Następnie w 35 min. Kula zdobywa bramkę dla Polonii.

Po przerwie w 5 i 40 min. zdobywa Kryszkiewicz dalsze dwie bramki dla Warty, zaś w 41 minucie Polonia zdobywa drugą bramkę przez Herischa. Sędzia p. Lange. Widzów 3000.

Cracovia — Garbarnia 1:1

W Krakowie odbył się mecz ligowy między lokalnymi rywalami Cracovią i Garbarnią, zakończony na remis 1:1 (1:1).

Mecz mało ciekawy ze względu na słabą formę ataków obu zespołów.

W pierwszej połowie lekko przeważa Cracovia, dla której prowadzenie zdobywa Korbas. Następnie Garbarnia wyrównuje przez Pazurka I.

Po przerwie Garbarnia lekko przeważa, ale napad jej nie może zdobyć się na zwycięską bramkę. Sędziował p. Kurzweil. Widzów 3000.

Śląsk zbiera punkty

Beniaminek Ligi remisuje z Warszawianką 2:2

Mecz ligowy Warszawianka — Śląsk, rozegrany w fatalnych warunkach terenowych, zakończył się wynikiem remisowym 2:2. Boisko pokryte kałużami wody uniemożliwiało przeprowadzenie jakiegokolwiek prze-

myślanej akcji, tak, że gracze musieli zużyć więcej energii na walce z błotem, niż na piętrową grę.

Lepiej zaprezentowała się jedenastka gości, która miała więcej z gry i jako zespół była bardziej jednolita od przeciwników. Na specjalne wyróżnienie zasłużył atak gości, szybki, twardy w walce i celnie strzelający.

Warszawianka nieźle grała przed przerwą, w drugiej połowie natomiast oddała inicjatywę w ręce Ślązaków, ograniczając się do sporadycznych wypadów. Najlepszą formacją gospodarzy był również atak doskonałe prowadzony przez Smoczka.

Przebieg gry pierwszej połowy upływa na zmiennych atakach obu zespołów. Prowadzenie dla gospodarzy zdobył Smoczek, dobijając strzałem Knoflę. Wyrównywa Smol pięknym amercanem.

Ł. K. S. leaderem Ligi

Stan tabeli ligowej przedstawia się obecnie następująco: 1) ŁKS 8 gler 12 pkt., 2) Garbarnia 8 gler 11 pkt., 3) Ruch 8 gler 11 pkt., 4) Warta 7 gler 9 pkt., 5) Pogoń 8 gler 9 pkt., 6) Legja 9 gler 7 pkt., 7) Wisła 7 gler 7 pkt., 8) Śląsk 6 gler 5 pkt., 9) Warszawianka 7 gler 4 pkt., 10) Cracovia 7 gler 4 pkt., 11) Polonia 7 gler 3 pkt.

Mistrzostwa waterpolowe Polski

W niedzielę w Bielsku rozegrany został mecz waterpolowy między AZS-em Warszawa i Hakoahem Bielsko, z serii rozgrywek o mistrzostwo Polski w lidze waterpolowej. W meczu tym drużyna AZS pokonała Hakoah w stosunku 4:0 (1:0).

KATOWICE. — W sobot-

nim meczu waterpolowym o mistrzostwo Polski drużyna EKS Katowice pokonała AZS Warszawa 6:2 (4:1).

Zakończenie okresu żaloby wśród sportowców

Z dniem dzisiejszym, po zakończeniu sześciotygodniowej żaloby narodowej, zostaną cofnięte zarządzenia odnośnie noszenia opasek żalobnych przez sportowców i zarządzenie minuty ciszy przed każdym zawodami.

Walne zebranie P.Z.B.

Wczoraj odbyło się w Poznaniu do roczne walne zgromadzenie Polskiego Związku Bokserskiego. Dawny zarząd z mec. Linke na czele otrzymał absolutorjum.

Nowinki

WILIMOWSKI reprezentacyjny piłkarz Polski po dłuższej przerwie, spowodowanej ciężką kontuzją nogi ma w najbliższą niedzielę zagrać w drużynie Ruchu.

KRĄŻĄ POGŁOSKI, że Łańko po ostatnich nieudanych występach nie wystąpi już więcej w drużynie Polonii warszawskiej, która zamierza obecnie przeprowadzić duże zmiany w reprezentacyjnym zespole.

GWIAZDA I MAKABI

prowadzą pertraktacje w sprawie wspólnego sprowadzenia do Warszawy drużyny Hakoahu wiedeńskiego, który w najbliższym czasie przyjeżdża do Pogoni lwowskiej. Przeciwno wiedeńczykom wystąpiłby team Gwiazdy i Makabi.

ZABOROWSKI znany piłkarz Warszawianki odbywa obecnie ćwiczenia wojskowe w 1 kadrcie zapasowej.

Sukces Jędrzejowskiej

w grze podwójnej pań

W dalszym ciągu turnieju tenisowego o mistrzostwo Londynu na kortach Queens Clubu w grze podwójnej pań para Jędrzejowska — Noel (Anglia) odniosła zwycięstwo nad parą austriacką Hartigan — Hopman w stosunku 8:6, 4:6, 6:4.

Schalke 0:4 mistrzem Niemiec

Wobec 70 tysięcy rozegrany został w Kolonii finałowy mecz piłkarski o mistrz. Niemiec pomiędzy Schalke 04 i VSB Stuttgart, zakończony zwycięstwem Schalke 6:4.

MECZE PIŁKARSKIE
Budapeszt: Hungaria — Admira 7:1.

Praga: Szeged AC — Slavia 1:1.

Wiedeń: Rapid — Zidenice 2:2, Austria — Ambrosiana 3:1.

Florencja: Fiorentina — Ulpesti 4:3.

Turyń: Juventus — Victoria Pilzno 5:1.

Na boiskach stolicy

W meczach piłkarskich o mistrzostwo klasy A okręgu warszawskiego wyniki były następujące:

Grupa robotnicza: Marymont — Czarni 1:0, Znicz — Hapoel walkover, Gwiazda — Elektryczność 3:2.

Grupa ogólna: PZL — Orkan 2:2, Skoda — Polonia 1b 5:0, Warszawianka 1b — Legja 1b 3:0 walkover.

Mecze towarzyskie: Makabi — Reduta 1:0, Żar — Nordyja 3:2.

Z prowincji donoszą

ŁÓDŹ. — W Łodzi odbyły się w niedzielę zawody pływackie, w których wzięła udział mistrzyni Europy, Magda Lenkey. Wygrała ona w świetnym stylu bieg 100 m. st. dow. w czasie 1:11.7.

IKP ŁÓDŹ — MISTRZEM POLSKI W HAZENIE

W pierwszych meczach hazeny o mistrzostwo Polski drużyna warszawskiej Polonii została pokonana przez obydwie zespoły łódzkie, a mianowicie przez IKP 2:10 i przez HKS 6:9. W niedzielę mecz finałowy o mi-

strzostwo Polski w hazenie między drużynami IKP Łódź i HKS Łódź zakończył się zwycięstwem drużyny IKP Łódź w stosunku 5:3 (0:0).

MECZE PIŁKARSKIE WE LWOWIE
We Lwowie w niedzielnych meczach piłkarskich wyniki były następujące: Czarni — Hasmona 7:1, Pogoń 1b — Polonia 4:1, Sokół — Resovia 2:0, Ognisko — Ukraina 2:0.

MECZE PIŁKARSKIE W ŁODZI
W Łodzi odbyły się nast. mecze piłkarskie: Union Touring — Makabi 5:0, Wima — ŁKS 1b, 3:0, LTSG — Hakoah 5:1, PTC — Widzew 4:0.

OWOC GRZECHU

Tragiczne dzieje, które wstrząsnęły całym światem

Felek chętnie przyznał Rymkiewiczowi:
— Tak, to możliwe, że niedokładnie widziałem. Topola tak daleko od okna...

Tu wszakże sędzia śledczy wtrącił się.

Rzekł:

— Gdy opowiadałeś to wszystko Maledzie, nie miałeś tylu wątpliwości. Czyżbyś już sobie tego nie przypominał. Mówiłeś, że doskonale widziałeś, jak weszła Maciejowa, że podniosła ręce do góry i jakby coś krzyczała, poczem pan doktor Rymkiewicz rzucił się na nią. Dlaczego teraz wykręcasz się? Powiedz coś widział, jak wtedy.

— Ja się nie wykręcam — odparł płaczliwie pastuszek.

— Raz jeszcze cię zaklinam — powtórzył Rymkiewicz — powiedz tylko, to, co naprawdę dobrze widział. Bo jeżeli mnie niesłusznie oskarżysz, będzie to wielki grzech i kara Boska cię nie ominie.

— Podobno jednak wszystko świetnie widziałeś — nalegał sędzia śledczy.

— Tak rzeczywiście mówiłem, temu nie przeczę.

— Ale teraz przy nas najwyraźniej stwierdzasz, że byłeś na drzewie dość odległym od okna i nie jesteś pewien, czyś dobrze widział — nalegał ze swojej strony Rymkiewicz.

— Tak rzeczywiście powiedziałem i temu także nie przeczę.

— Więc czy to jest prawdą, czy tamto?

— Nie wiem, proszę pana sędziego — bąknął Felek ze łzami w oczach.

— Odpowiadaj natychmiast! — krzyknął sędzia, ale tem tylko dołał oliwy do ognia, bo chłopiec rozplakał się nadobrze.

Sędzia śledczy czynił największe wysiłki — daremnie.

Już ani słowa więcej nie mógł wydobyć od strwożonego chłopca.

Rymkiewicz w duszy już się serdecznie cieszył. Był już teraz pewien, że z Felka kiepski świadek, skoro co chwila sam sobie zaprzecza.

Cóż więc może wynikać z jego zeznań?

Chyba tylko stwierdzenie niewinności Rymkiewicza.

Sledztwo właśnie utknęło na martwym punkcie, gdy do celi Rymkiewicza po raz pierwszy wkroczył Jan Wilnicki.

Jak już wiemy, Rymkiewicz wtedy spał. Gdy wszedł ktoś do celi, obudził się natychmiast. I był niemal zaambarasowany i niemile zdziwiony, gdy ujrzał Jana.

Zapytywał sam siebie:

— Syn Tadeusza Wilnickiego u mnie? Czegóż on tu może chcieć?

Nie mógł, oczywiście, przypuścić, że Jan chce go bronić i pomyślałby raczej wszystko, niż to.

Jan zapytał:

— Czy pan pozna mnie, panie doktorze?

— Oczywiście, hrabio.

— Jest pan, zapewne, zdziwiony, że mnie pan tu widzi?

— Nawet bardzo i doprawdy nie mogę sobie wytłumaczyć, co tu pana do mnie sprowadza.

— Nie wiem, czy panu wiadomo że jestem adwokatem. Pan jest oskarżonym. Cóż w tem dziwnego, że adwokat odwiedza swego klienta?

— Czy dobrze słyszę? Hrabia chce mnie bronić?

— Ależ tak!

Rymkiewicz otarł pot z czoła. Nie mógł się oswoić z tą myślą. Zapytywał sam siebie:

— To chyba niemożliwe? Syn Tadeusza Wilnickiego miałby mnie bronić?

Po chwili dopiero nieco ochłonął. Rzecz prosta, że gdyby miał choć trochę taktu, choć odrobinę ambicji, krztę dumy, odrzuciłby tę zaofiarowaną mu pomoc. Ale Rymkiewiczowi te wszystkie uczucia były obce. Zadovolił się więc uśmiechem. W uśmiechu tym zaś było mnóstwo zgryźliwej, straszliwej ironji. Patrząc na hrabiego Jana, przypominał sobie jego matkę... I powiedział sobie:

— To będzie dla mnie szczególną przyjemnością być bronionym przez syna Ireny. Będzie to sytuacja bardzo niezwykła. I jeżeli doprawdy uda mu się ocalić mi życie, zwrócić wdzięczność, będę podwójnie szczęśliwy.

Nagle zaś rzekł:

— Z podziękowaniem przyjmuję pańskie zaofiarowanie, hrabio. Niestety, jednak nie jestem bogaty i nie wiem, czy wysokość wynagrodzenia pańskiego nie przewyższy moich możliwości...

— Błagam pana, nie mówmy o wynagrodzeniu, doktorze.

— Ha, jeżeli tak, to z mojej strony nie będzie

oczywiście żadnych przeszkód. I nawet powiem, że krok pański, choć wielce dla mnie nieoczekiwany, nie dziwi mnie jednak bynajmniej.

— Ach, tak?

— Oczywiście. Czyż nie uratowałem hrabiemu życia w swoim czasie? Nie opowiadano tego hrabiemu z czasów dzieciństwa?

— Owszem, mówiono mi. Ale gdy się podejmowałem obrony pańskiej, doktorze, uczyniłem to głównie dla panny Lilki. Jestem głęboko przekonany o pańskiej niewinności. Powiedziałem więc sobie, że jeżeli uda mi się sąd przekonać o niewinności pańskiej, to z wdzięczności za tę przysługę, nie będzie pan już stawał przeszkód mojemu małżeństwu z panną Lilką.

— Ależ ja, hrabio, właściwie wcale się nie przeciwstawiłem temu małżeństwu. Byłem gotów wyrazić moją zgodę na nie, o ile tylko hrabia Wilnicki, ojciec pański, zechce uznać moją córkę za swoją synową. Obecnie sprawa się powikłała. Oskarżenie, ciężące na mnie, choć niedorzeczne i nieprawdopodobne, z pewnością nie wpłynie korzystnie na zgodę hrabiego Wilnickiego. I dlatego, niezależnie od wyniku obrony pańskiej, obawiam się, że...

— Ojciec mój nie może się już przeciwstawić mojemu małżeństwu — przerwał mu Jan z głębokim smutkiem.

— Dlaczego? — zapytał Rymkiewicz, zdziwiony.

— Umarł.

Lekarz pomyślał sobie:

— Aha, w takim razie rozumiem, dlaczego tu jesteś. Gdyby twój ojciec żył, zanic nie pozwoliłby ci mnie bronić. Ale na moje szczęście zmarł. Los mi sprzyja i rzeczywiście mogę śmiało powiedzieć, że kieruje nim Opatrzność.

Wypowiedział dla przyzwoitości kilka wyrazów ubolewania.

Potem przystąpiono do sprawy.

Rymkiewiczowi nietrudno było przekonać Jana Wilnickiego o swej niewinności, bo Jan już tu przybył z pewnością, co do tego. Czynił sobie tylko notatki. Kazał potem Rymkiewiczowi napisać list do żony, wrzucił go do skrzynki i wrócił na wieś.

Dalszy ciąg jutro.

KRZYK W NOCY

Wstrząsające grozą dzieje straszliwej tajemnicy

Larecki wyjechał do Warszawy. Zosia była w domu sama. Gorąco pragnęła ujrzeć Rysia, ponieważ była zdecydowana wszystko mu powiedzieć. Po pierwszym wyznaniu chciała mu teraz uczynić drugie, mianowicie, to, które jej uczynił ojciec. Powiedziała Ryszardowi: „Mój ojciec jest zbrodniarzem”. Tem pilnie jej było powiedzieć mu teraz: „Mój ojciec jest niewinny”.

Wreszcie ujrzała go, idącego śpiesznym krokiem.

Pobiegła mu naprzeciw. Niecierpliwść jej była tak wielka, że nie mogła się poprostu doczekać.

Spotkali się w parku.

Zawołała już zdaleka:

— Rysiu... Rysiu... żebyś wiedział, jaka jestem szczęśliwa!

Rzeczywiście, oblicze jej promieniało. Oczy jej połyskiwały. Policzki były zaczerwienione. Wszystko w niej tryskało radością i szczęściem.

Była tak dalece inna, niż ostatnio, że pomyślał, iż chyba oszalała i szepnął:

— Zosiu, co się stało? Na Boga...

Zawołała:

— Rysiu, chodź prędko, chodź!.. Powiem ci wszystko!.. Tu.. nie chciałabym z tobą rozmawiać!.. Wiesz, służba może być gdzieś w pobliżu... jacyś wiesniacy... Mogliby nas podsłuchać. Więc chodź prędkiej, chodź!.. Chciałabym ci to powiedzieć jak najprędzej.

Poczem rozglądając się dokoła, czy nikt nie widzi i nie słyszy, szepnęła:

— Chodzi o niego... o mojego ojca... Wyobraź sobie, że ostatnio podsłuchał całą naszą rozmowę. Mimowoli usłyszał wszystko!.. I wyobraź sobie, Rysiu, że jak się okazuje, doprawdy to nie on popełnił tę zbrodnię!.. Nie on!.. Ale chodź, chodź prędkiej, to ci powiem wszystko, wszystko!..

Pociągnęła go za sobą.

Gdy już byli w pałacu, nośniesznie zamknęła

wszystkie drzwi i powtórzyła mu wszystko, co jej ojciec powiedział. Nie pominęła również i tego szczegółu, że tu w grę wchodziła kobieta.

Roman Larecki powiedział córce wszystko, ale nie wymienił Janiny...

Więc, oczywiście, i Rys Czarnomski nie mógł się domyśleć, że była mowa o jego matce. Miał, zresztą, dla niej wiele szacunku, tak wiele, że nawet przez myśl mu nie mogło przemknąć najmniejsze podejrzenie.

Zapytał tylko:

— Dziwne, że jednak pan Larecki nie poznał mojej matki, prawda?

— Jestem przekonana, że ją poznał i rozumiem teraz pewne wahania, jakie miał na początku naszej znajomości. Możliwe, że się do tego nie przyznawał, bo obawiał się jakiej nieostrożności.

— To prawda. Jego bezpieczeństwo wymagało najdalej idących ostrożności.

Ryszard się zamyślił.

Po chwili rzekł:

— Więc była jakaś kobieta, która trzymała w swoich rękach cześć, honor, nawet życie twego ojca. I nawet słówka nie szepnęła... Cóż to musiała być za podła istota! O, gdybym ją znał, plunałbym jej w twarz!..

— Ale pomyśl, Rysiu, na jaki wstyd i hańbę ona byłaby narazona, gdyby się przyznała. Pomyśl, że to przecież była meżatka!.. I mogła mieć dzieci!..

— Ach, strasznie pragnę wiedzieć, kto ona jest. Nie spocznę, póki jej nie powiem, co o niej myślę. Czy ojciec ci powiedział, co to za jedna?

— O, nie, jakże nawet mogłeś przypuszczać coś podobnego?! Jeżeli poszedł na najgorsze, żeby tylko nie narazić jej na hańbę, to tem bardziej nie powie teraz, gdy to ujawnienie już mu nic nie pomoże... On tego nie powie nigdy w życiu i rozumiem go aż nadto dobrze.

— Tak, wiem, że pan Larecki to bardzo szlachetny człowiek. Wcale się nie dziwię, że mój ojciec go tak kochał. Za to wszystko cenię go jeszcze bardziej.

Poczem znów umilkł i zamyślił się

Trwało to tak długo, że aż Zosia zapytała go:

— O czem tak myślisz, Rysieńku?

— O bardzo zwykłej rzeczy. Skoro twój ojciec, Zosiu, jest niewinny, więc, rzecz prosta, jest przeciw jakiejś winowajca... ten, któregoś widziała w domku Kołowicza. Twój ojciec szuka tego winowajcy. Ja mu w tem dopomogę. Jestem adwokatem. Mam wielu przyjaciół w śledztwie i w policji. Mogę mieć wielką pomoc. O, nie bój się, będę bardzo ostrożny. Będę myślał o was. I to jeszcze nie wszystko, Zosieńko. Przecucie mi mówi, że ta niecna kobieta, kochała twego ojca, była w tem wszystkim zamieszana, może nawet była współniczką zbrodniarza. Może to była zemsta z jej strony? I dlatego jednak konieczne trzeba przedewszystkiem odnaleźć tę kobietę. Potem już po nitce dojdziemy do kłębka.

Zosia przelekała się niewiedomo czego. Przekonywała go:

— Dajmy spokój tej kobiecie, Rysiu. Nawet, gdybyś ją odnalazł, nie gnęb jej. Pomyśl, jeżeli to matka... jeżeli ma dzieci!.. Byłoby to straszne oddać ją w ręce policji!.. zbrukać jej cześć, narazić ją na taki wstyd publiczny!.. Mój ojciec z pewnością nie chciałby tego!.. Dajmy jej pokój!..

— To się okaże w odpowiedniej chwili. Narazie nie chcę tracić ani chwili. Każę sobie pokazać akta sprawy. Każdą wolną chwilę jej poświęcę. A ty, Zosieńko, polegaj na mnie. Przed chwilą mówiłaś mi, że jesteś bardzo szczęśliwa. Otóż ja także jestem bardzo szczęśliwy. Bo już wkrótce... przysięgam ci... będziesz moją żoną!..

Dalszy ciąg jutro.

Dwie wielkie wygrane

Największa wygrana I-ej klasy 33-ej Loterii Państwowej w kwocie 100.000 zł. padła na Nr. 27573, w jed-nej z kolektur warszawskich.

Właścicielem jednej z ćwiartek te-ro kosa jest p. Cz. B. urzędnik pew-nej firmy technicznej; druga ćwiartka jest w posiadaniu p. T. Kellera. Po-zostałe dwie ćwiartki wywędrowały do Siedlec i są w posiadaniu jednego z tamtejszych lekarzy.

Również w ostatnim dniu ciągni-ęcia wylosowano wygraną 50.000 zł. Padła ona na Nr. 67790, nabyli ją, za pośrednictwem jednej z kolektur war-szawskich, mieszkańcy Radomia.

Już można i należy odnawiać losy do II-ej klasy, której ciągnięcie roz-pocznie się dnia 16 lipca. W planie — po 2 wygrane 100.000 zł., 50.000 zł. i 20.000, dziesięć wygranych po 10.000 zł. t. d. Jak wiadomo plan 33-ej Loterii przewiduje, poza zwyk-łymi czterema klasami, jeszcze dodatek kwoty bezpłatne ciągnięcie gwiazdko-we.

Pełna tabela loterii

Ostatni dzień ciągnięcia 1 klasy 33-ej Loterii Państwowej.

GŁÓWNE WYGRANE

Table of main prizes with columns for prize amounts (e.g., 20,000 zł, 5,000 zł) and winning numbers.

STAWKI

Table of stakes (stawki) with columns for stake amounts (e.g., 399, 3105, 934) and corresponding numbers.

Table of numbers for the 1st prize class, listing winning numbers in multiple columns.

Table of numbers for the 2nd prize class, listing winning numbers in multiple columns.

Table of numbers for the 3rd prize class, listing winning numbers in multiple columns.

GŁÓWNE WYGRANE

Table of main prizes for the 33rd lottery, listing prize amounts and winning numbers.

STAWKI

Table of stakes for the 33rd lottery, listing stake amounts and numbers.

Table of numbers for the 4th prize class, listing winning numbers in multiple columns.

STAWKI

Table of stakes for the 4th prize class, listing stake amounts and numbers.

Table of stakes for the 5th prize class, listing stake amounts and numbers.

Advertisement for 'FLIT' disinfectant, featuring an illustration of a person and the text 'OWADY ROZNOŚĄ ZARAZKI CHOROBY'.

OGŁOSZENIA LEKARSKIE

Dr. med. GROSGLIK. WENERYCZNE I PŁCIOWE. przyjmuje w lecznicach: Marszałkowska 104 i Złota 44 od 9 r. do 9 wiecz. Niedz. do 12

Dr. BRAMS. Weneryczne, skóry, płciowe, przyjm. w swojej lecznicy Nowy Świat 46 m. 22 od 9 — 8 w.

Dr. FAJNCYN. Lecznic 36, 9 r. 9 w. WENERYCZNE, PŁC.

Dr. med. K. Krajewski. Weneryczne, PŁCIOWE, SKÓRY. przyjmuje w swojej prywatn. Lecznicy Chmielna 56, od 8 r. - 9 w. Niedziela do 1. Tel. 267-52.

Dr. med. H. LEWIN. Weneryczne, PŁCIOWE, SKÓRY. Przyjm. w leczn. Nalewki 42 i Nieca-ła 12 (ul. Króla Alberta), 9 r. - 9 w. Niedz. 9 - 3 pp. tel. 651-19

Lecznice weneryczne i płciowe SENATORSKA 10 i ORLA 3. 9 rano 9 wiecz. bez przerwy. Kobiety przyjmują lekarka 2 - 6.

Lecznica Chłodna 24. Weneryczne, skórne i płciowe. Dentystyka. Od 9 rano do 9 wiecz. w niedzielę i święta od I-ej pop.

Lecznica TWARDA 4. WENERYCZNE, SKÓRNE, PŁCIOWE. Od 9 r. do 9 w. Niedziela do 3-ej.

Lecznica wyłącznie dla REUMATYKÓW. ARTRETYKÓW czyn. od 9 - 5. WIERZBOWA 11

Dr. med. SZTERN. Senatorska 8 (przy pl. Teatralnym). Weneryczne, pęcherza dróg moczowych, płciowe.

Lecznica Lekarzy Specjalistów Marszałkowska 108. Choroby weneryczne płciowe. rano - 9 wieczór

Lecznic D-ra ZUSMANA. Al. Jerozolimska 36. Wener., skórne, płciowe. 8 r. - 10 w. bez przerwy. Niedziela 8 - 5 Pańle 1 - 7.

Program radiowy

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zo-rze”. 6.33 Pobudka do gimnastyki. 6.36 Gimnastyka. 6.50 Muzyka z płyt. 8.05 Audycja dla poborowych. 8.25 Wskazówki praktyczne. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Hejnał. 12.03 Wiadomo-ści meteorologiczne. 12.05 Dziennik południowy. 12.15 Trio Rymowicz. 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05 Fr. Schubert: Kwintet fortepianowy A-dur. 13.30 Z rynku pracy. 15.15 Prze-gład giełdowy. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Mała Orkie-stra P. R. 16.15 Koncert solistów. 16.50 „Codzienny odcinek prozy”. 17.00 „Skryniczka P. K. O.”. 17.50 „Dia naszych letnisk i uzdrowisk”. 18.00 „Temperatura na księżycu”. 18.10 „Minuta poezji”. 18.15 „Cała Polska śpiewa”. 18.30 „Skryniczka techniczna”.

I ciężka, a tak odpowiedzialną służbę naszych marynarzy, którzy zwłasz-cza na łodziach podwodnych naraże-ni są na ustawiczną walkę nie tylko z żywiołem, ale też pozostają w ustawi-cznym uzależnieniu od precyzyjnego działania skomplikowanej technologi i zimnej krwi.

Tak popularne w życiu codziennym określenie „bohaterstwo” nabiera swe-go właściwego znaczenia w służbie marynarki wojennej, pozostając zwi-azcza na łodziach podwodnych na po-ziomie dobrze spełnionego obowiąz-ku, gdyż takiego określenia używają marynarze bardzo chętnie, pozostawia-jąc superlatywy entuzjazmowi marynar-ki bezpiecznie oglądających ich z ląd-u. Ponieważ transmisja wymieniona należy do cyklu transmisji konkurso-wych, prosimy więc wszystkich radia-słuchaczy, aby zechcieli swoje cenne

wagi nadesłać pod adresem Dyrekcji Polskiego Radja w Warszawie.

KONCERT SYMFONICZNY

Program koncertu symfonicznego na dzień 18.VI o godz. 21.25 obejmuje m. in. suitę Bizeta „Roma”, która, po-myślana była początkowo jako sym-fonia. Powstała ona prawdopodobnie na skutek pobytu Bizeta w „wiecznym mieście” i oznacza muzy-czne zobrazowanie Rzymu.

„W TYGLU SŁONECZNYM”

Niezwykle interesujący odczyt z cy-klu astronomicznego p. t. „W tyglu słonecznym” zostanie wyłożony przez prof. Stanisława Szeligowskiego przed mikrofonem wileńskim. Odczyt ten transmitować będą rozgłośnie Polskiego Radja w dniu 18-go czer-wca (wtorek) o godz. 18.00.

Już okazał się
Zeszyt 70**PORWANA****W NOC POSLUBNA**Dzieje miłości i cierpienia niewinnych serc.
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 **BEZPŁATNIE**

Czerwiec

25Wtorek
Wilhelma**KRONIKA KRAKOWA****Szofer krak. spowodował katastrofę**

Jak już wczoraj donosiliśmy na ul. Królowej Jadwigi w Krakowie wydarzyła się katastrofa taksówki z autobusem tramwajowym, podczas której 6 osób zostało rannych.

W wyniku przeprowadzonych przez policję dochodzeń, ustalono, że winę katastrofy ponosi szofer taksówki, 39-letni Władysław Kędra, zamieszkały w Krakowie przy ul. św. Filipa L.

18, który prowadził auto będąc w stanie nietrzeźwym.

Policja zatrzymała szofera Kędrę, celem przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

Urzędnik zdefraudował 2.400 dol.

Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym karnym w Krakowie zasiadł wczoraj mgr. Marjan Hanicki, lat 49, urzędnik prywatny, zamieszkały przy ul. Smoleńskiej 26, oskarżony o sprzeniewierzenie i przywłaszcze-

nie sobie kwoty 2.400 dolarów amerykańskich.

Jak wynika z aktu oskarżenia oskarżony Hanicki w roku 1932 namówił Józefę Haas by ta wyjęła z kasy swe dolary, a on jej ulokuje tą gotówkę w obligac-

jach 7 proc. Pożyczki Śląskiej. Hanicki po otrzymaniu od Haasowej pieniądze jednak sprzeniewierzył je.

Rozprawę odroczone.

Rozpr. przew. s. o. dr. Bobilewicz, osk. prok. dr. Jarosiński.

Proces sierżanta 5 Djonu Samochodowego

Wyrokiem sądu wojskowego w Krakowie został skazany w lutym b. roku sierżant 5 Djonu samochodowego Toporczyk na 6 miesięcy więzienia, oraz degradację i wydalenie z wojska, za kradzież różnych części sa-

mochodowych.

Od tego wyroku obrońca skazanego adw. dr. Zakulski wniósł do Sądu Najwyższego apelację uzasadniając ją, że skradzione rzeczy były nieużyteczne t. zw. szmelc.

Sąd Najwyższy przychylił się do uzasadnienia obrońcy i zmienił wyrok z 6 miesięcy więzienia na 6 miesięcy aresztu oraz uchylił degradację osk. Toporczyka i wydalenie z wojska.

Handlowiec uwięził 2 osoby na ul. Tomasza

Pomiędzy handlowcem Zygmuntem Kleinmannem zamieszkałym przy ul. św. Tomasza 17 w Krakowie a Mojżeszem i Reginą Lestychel trwały stale targi.

Kleinman często groził Lestychlom, że ich zabije.

Dnia 13 lutego br. przybyli Lestychlowie do lokalu Kleinmanna. Wówczas Kleinmann uwięził Lestychlów w drugim pokoju przez pół godziny.

Dopiero wołania o pomoc zwały posterunkowego który

uwolnił Lestychlów z przymusowego aresztu.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania świadków.

Rozp. przew. s. o. dr. Bobilewicz, osk. prok. dr. Jarosiński.

Dwie osoby utonęły w Wiśle

Wczoraj, korzystając z pogodnej i upalnej niedzieli, mnóstwo osób wyruszyło łodziami i kajakami na Wisłę. Około godz. 14-ej, powyżej mostu ks. Poniatowskiego w Warszawie wynikła katastrofa.

Oto przewrócił się kajak, znaj-

dujący się w nim mężczyzna i kobieta — wpadli do wody.

Ponieważ wypadek stał się na środku Wisły, przeto nie mogło być mowy o przyścisiu z pomocą kąpielnic, którzy wkrótce znikli w nurtach rzeki.

Na miejsce przybyli motorówkami funkcjonariusze komisariatu rzeczniczego, którzy zarządzili poszukiwanie ofiar katastrofy. Jednocześnie wszczęto dochodzenie, celem ustalenia ich nazwisk.

Proces o spadek po ks. Chmurowiczu

Przed rokiem w Przybyszówce pow. Rzeszów został zamordowany przez bandytów Maczuga i tow. ks. Chmurowicz.

Natychmiast po śmierci wystąpiła siostrzenica jego Szymańska do sądu z prośbą o uznanie jej wyłączną spadkobierczynią. W papierach pozostałych po śp. ks. Chmurowiczu nie znaleziono testamentu, jedynie na cmentarzu w Przybyszówce znalazł ktoś kopertę na której pisemem ks. Chmurowicza napisane były słowa „mój testament”. Koperta była jednak pusta. Na poparcie swej pretensji do spadku przedstawiła Szymańska trzech świadków parobczaków wiejskich którzy zeznali, że przed śmiercią ks. Chmurowicz miał powiedzieć do siostrzenicy „to wszystko dla ciebie”. Na podstawie zeznań tych świadków, sąd rzeszowski oddał cały majątek w ręce Szymańskiej. Tymczasem wystąpili z pretensjami do tego spadku

dalsi krewni mieszkający w Krakowie i Przemyślu. Na dzień 25 bm. wyznaczona została rozprawa. Zauważyć należy, że pozostali

stały po śp. ks. Chmurowiczu majątek obliczają krewni na około 50 tysięcy dolarów.

Zbrodnia na cmentarzu

Wczoraj popołudniu na opalającego się na trawie na cmentarzu żydowskim w Łodzi robotnika Józefa Majszczaka napadli 3 osobnicy, którzy nożami przybili go do ziemi, poczem zbiegli przez płot.

Majszczaka w stanie agonii przewieziono do szpitala. Policja przeprowadzała obławę, aresztując kilka osób.

Dziecko zabite przez tramwaj

Wczoraj o godz. 17-ej w Warszawie na ul. Ustronie L. 2 pod elektrowóz linii 17 dostał się w czasie czepiania, 9-letni

Stanisław Weber syn robotnika. Koła wagonu odcięły chłopcu nogi. Pogotowie przewiozło nie szczęśliwego chłopca do szpitala, gdzie podczas dokonywania operacji zmarł.

Mord za odmowę małżeństwa

W pow. augustowskiemu miała wczoraj miejsce krwawa zbrodnia.

Mieszkaniec osady Sztabin Znajda, spowodował odmowę Roszki poślubienia jego 20-letniej córki, postanowił się zemścić.

Gdy Roszko był zajęty z córką pracą w ogrodzie, Znajda przybył i wystrzałem z rewolweru zabił córkę Roszki, a następnie zranił ciężko oboje rodziców, sam zaś zbiegł.

Ze sportu.**O mistrzostwo klasy A.**

Korona—Legja 4:0

Zasłużone zwycięstwo Korony, przyczem wyróżnił się Lamot i Stanekusz z Korony, a Turecki z Legji.

Bramki padły ze strzałów: Stankusza 3 i Szarego. Sędziował p. dr. Lustgarten.

Podgórze—Legja 4:2

Brutalna gra zakończona niecałkiem zasłużonym zwycięstwem Podgórze.

Bramki zdobyli dla Podgórze: Guzda, Hodur, Hausner i Kasina, a dla Wawelu Piątek i Domagała. Sędziował p. Gumplowicz.

Krowodrza—Unia 1:0

Gra wyrównana przy lekkiej przewadze Unii. Bramka padła na kilka minut przed końcem ze strzału Nalepy. Sędziował p. Schimscheimer.

Olsza—Tarnovia 3:0

Niespodziewano, lecz całkiem zasłużone zwycięstwo Olszy. Bramki strzelili: Radwan 2 i Michalak J. 1.

Obecnie tabela klasy A. przedstawia się następująco:

TABELA „A” klasy K. O. Z. P. N.

Nazwa klubu	gier	pkt.	St. bramk.
Zwierzyniecki	7	12	15:3
Podgórze	6	11	17:7
Korona	8	10	17:12
Krowodrza	8	10	9:8
Wawel	7	7	16:12
Makkabi	6	6	8:7
Olsza	7	6	9:11
Nadwiślan	7	6	10:19
Tarnovia	9	5	17:18
Unia	7	5	9:15
Legja	8	5	8:15
Grzegorzowski	8	5	6:14

Klasa C.

Wolania—Wolanka 6:0. Maraton—Nowowiejski 6:0. Decydujące spotkanie o zdobycie pierwszego miejsca wygrała zasłużenie drużyna Maratonu, mając tem samem największe szanse na zdobycie mistrzostwa w tej klasie.

Bramki zdobyli dla Maratonu Kozioł i Zajac, dla pokonanych Tomczek.

Wódz Narodu spocznie w innej trumnie?

Jak słychać, jeszcze przed wybudowaniem w krypcie św. Leonarda sakofagu, który stanie na miejscu wiecznego spoczynku Marszałka, zwłoki Zmarłego zostaną prawdopodobnie złożone do innej trumny. Obecna bowiem miała się okazać — według pogłosek — niezbyt nie szczelna, tak, że pył przedostał się do jej wnętrza. Jest to najzupełniej wytłumaczalne a to ze względu na pośpiech, w jakim musiała być wykonana. Jak słychać, nowa trumna, która będzie prawdopodobnie również ze srebra, wykonywana już jest przez mennicę państwową pod kierunkiem prof. Jastrzębskiego.

Fatalny wypadek pułkownika

Na polu Mokotowskim w Warszawie, podczas wyciągu dżentelmeńskiego na płoty, spadł z konia płk. Karol Römmel z Łodzi doznając szereg obrażeń oraz ciężkiego potłuczenia okolicy lewego stawu skokowego.

Poszwankowanemu pomocy udzielił na miejscu lekarz Pogotowia.

Teatr miejski: „Nauczycielka”.

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Toboggan” oraz „Co mój, mój robi w nocy”.
Atlantyc: „Skradziono milionera” oraz „Kuszenie szatana”.
Apollo: „Pieśń serca”.
Bagatela: „Uwielbiana” oraz rowja „Godzina z nami”.
Dem żołnierza: „Nie będziesz kurtyzana”.
Premia: „Pogrzeb” s. p. Marszałka Piłsudskiego”.
Sekół: „Przeor Kordecki — obrońca Częstochowy”.
Słońce: „W obronie prawa” oraz „Dziwny dom”.
Świt: „Golgota”.
Sztuka: „Człowiek jest przesytny”.
Uciecha: „Dla Ciebie śpiewam” na estradzie Leon Wyrywca”.
Wanda: „Tu rządzi humor”.
Zorza: „Hrabina Monte Christo”.
Fotoplastikon Szosopańska „Brzytwa” Senacka „Kajro”.

Radjo

Kraków G. 12.00 Hejnał 12.03 Tr. z Warsz., Poznań, Lwów i Wilna 18.30 Skrzynka techniczna 18.40 Wiadom. bieżące 18.45 Fragmenty operowa 19.15 Koncert 19.30 Transm. z Warsz. i Katowic 20.00 Pogadanka: „Z przeszłości Tyńca” 20.10 Transm. z Warszawy 22.36 Wiadomości sportowe 22.40 W lotnią noc... serenady.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Białym Orłem Rynek A — B 45, Łobzowska 6, pod św. Kingą Grzegorzowska 9, pod Złotym Lwem Długa 4, pod Murzynem Krakowska 19.

Podgórze pod Orłem Plac Zgody 18

Noony dyżur lekarzy

Dr. Böhmernwald Zofja Długa 41. Dr. Gradziński Adam Starowińska 20. Dr. Nowak Tadeusz Józefitów 21. Dr. Silberberg Stefania Starowińska 41.

Kto będzie wojewodą krakowskim

Jak się dowiadujemy wojewoda krakowski dr. Kwaśniewski ma objąć stanowisko wojewody w Poznaniu, a na stanowisko wojewody krakowskiego ma być powołany woj. kielecki p. Dziadosz.

Kursują pogłoski, że prezydent m. Krakowa dr. Kaplicki ma zostać mianowany wojewodą i objąć stanowisko wojewody kieleckiego.

Tajemniczy napad na Zwierzyniec

Obok realności przy ul. Piastowskiej 1. 20 w Krakowie został onegdaj wieczorem napadnięty przez nieznanego sprawcę 17-letni robotnik Stanisław Baran, zamieszkały przy ul. Emaus 39.

Tajemniczy napastnik zadał Baranowi nożem ranę ciętą w szyję, którą opatrzyło pogotowie ratunkowe.

Echa skazania restauratora

W numerze 159 z dnia 10 bm. umieściliśmy sprawozdanie z rozprawy sądowej p. t. Skazanie restauratora z Podgórze, w którym to sprawozdaniu według aktu oskarżenia miał osk. Łoś podsunąć do podpisania weksel na 3000 zł., w chwili gdy był niejaki Woźniak w stanie pijanym zaś potem go wyrzucił za drzwi i dotkliwie go pobił.

Z tych zarzutów sąd uwolnił osk. Łośowi natomiast skazał ich po 2 miesiące aresztu z zawieszeniem kary na lat 3, za przekroczenie obrony koniecznej.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w pol.)

CENY OGŁOSZEN: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. wiersz mm. 50 gr.

Drobne 15 groszy za wyraz

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol” Kraków Na Gródku 2 Telefon. 173-02.